

การศึกษาเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา Study of Compare Tourism Objectives to Travel Motivation Sport-run Tourism of Sport Tourist

ธณวัฒน์ รัตนเดโช

โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Tanawat Rattanadecho

School of Tourism and Hospitality Management, Suan Dusit University

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรโรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 130 คนจากนั้นทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในพื้นที่ที่ทำการศึกษา แล้วจึงแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ผลการศึกษาแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวใช้สถิติพรรณนา หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน anova ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ปัจจัยด้านสถานที่โดยภาพรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยด้านกิจกรรมโดยภาพรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด และปัจจัยด้านอื่น ๆ โดยภาพรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด แรงจูงใจโดยภาพรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว โดยใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ส่วนภาพรวม ปัจจัยด้านสถานที่ และปัจจัยด้านกิจกรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา, การท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง

Abstract

The objective of this research “Study of Compare tourism objectives that affects to travel motivation sport-run tourism of Sport Tourist” is to study the travel motivation sport-run tourism of Sport Tourist. And study comparative the purpose in tourism that affects traveling motivation of sport-run tourism of sport tourists. The research population used are staffs of School of Tourism and Hospitality Management, Suan Dusit University, Bangkok amount 130 people with Accidental sampling method amounts 100 people. Data were collected via questionnaire to samples in area study with SPSS program. Then analyze the result of traveling motivation in sport-run tourism of sport tourists by using Descriptive statistics to find the mean, standard deviation and anova analysis of variance.

The result of research ,sport-run tourism of sport tourists found that : Overall location factors is the highest level of motivation, Overall activities factor is the highest level of motivation And others factors is the highest level of motivation. Overall motivation with the highest level of motivation

The results of comparative analysis in sport-run tourism of Sport Tourist motivation be able to classify the tourism by using one-way analysis of variance Respondents with different objectives. Respondents who have tourism different objectives, having sport-run tourism of Sport Tourist motivation in others factors are not different. The location factors and activities factors were significantly different at the level of .05

Keywords: Motivation, Sport Tourist, Motivation Sport-run

บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศไทยอย่างมาก ซึ่งในปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ ที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ที่มีความหลากหลาย และดึงดูดนักท่องเที่ยวได้หลายกลุ่ม การท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้นมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวโดยทั่วไป เนื่องจากมีความครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยวและด้านกีฬา ซึ่งหากพิจารณาในรูปแบบของการท่องเที่ยว นั้น จะมีความเชื่อมโยงของธุรกิจภายในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว โดยมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ ที่พัก (Accommodation) การขนส่ง (Transport) การท่องเที่ยวและกิจกรรม (Activity) และอาหารและงานฝีมือ (Food and Craft) ซึ่งล้วนส่งผลต่อแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560 หน้า 2)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้พิจารณาประเภทของกีฬา จำนวน 4 ประเภท ที่สามารถนำมาส่งเสริม และต่อยอดด้านการท่องเที่ยวได้ ได้แก่ มวยไทย การปั่นจักรยาน กีฬาอีสปอร์ต และการแข่งขัน

วิ่งมาราธอน ซึ่งถือเป็นรูปแบบใหม่ของโลก คนส่วนใหญ่สนใจการแข่งขันวิ่งมาราธอน ประกอบกับกระแสคนรักสุขภาพมาแรง ทำให้เกิดการจัดงานวิ่งแข่งมาราธอนจำนวนมาก โดยที่ผ่านมามีประเทศไทยเองก็ได้จัดงานวิ่งรายการใหญ่ ๆ อย่าง กรุงเทพมาราธอน ซึ่งได้รับการตอบรับจากผู้สนใจเข้าร่วมงานที่ (ธเนศวร์ เเพชรสุวรรณ, 2561) สอดคล้องกับ (โอภาส เฉิดพันธุ์, 2560) หนึ่งในผู้จัดงานกิจกรรมกีฬา กล่าวว่า ในประเทศไทยมีการจัดงานวิ่ง (รวมทั้งวิ่งถนน และวิ่งเทรลหรือแนววิ่งวิบาก) ประมาณ 20 งานต่อสัปดาห์ รวมทั้งปีแล้วมีงานวิ่งในไทยกว่า 600 งาน ถ้ารวมงานปั่นจักรยานและงานไตรกีฬา จะมีประมาณกว่า 100 งานด้วยตัวเลขการจัดงานกว่า 700 รายการต่อปี มีคนเข้าร่วมเฉลี่ย 3,000–5,000 คนต่องาน ค่าสมัครวิ่งเฉลี่ย 500-1,000 บาท ดังนั้นในแต่ละสัปดาห์จะมีเงินจากการสมัครร่วมกิจกรรมกีฬา รวมค่าเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ประมาณ 200-250 ล้านบาทต่อสัปดาห์ หรือมูลค่าประมาณ 10,000 ล้านบาทต่อปี

จากที่กล่าวมาข้างต้นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเริ่มมีบทบาทและเป็นที่สนใจของประชาชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการเข้าร่วมงานแข่งขันวิ่งมาราธอน มินิมาราธอนต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนเป็นจำนวนมากที่จัดงานวิ่งดังกล่าวขึ้น ซึ่งเป็นถือเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาใหม่ที่มีผู้สนใจ รักสุขภาพ เข้าร่วมเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลต่อรายได้ของประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีผู้สนใจเข้าร่วมทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาวังของนักท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบวัตถุประสงค์มีผลต่อปัจจัยในการเข้าร่วมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาวัง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวังของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวังของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1. นิยามของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) และองค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization หรือ UNWTO) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และอธิบายไว้ว่า เกิดจากการรวมคำ 2 คำเข้าด้วยกัน คือคำว่า กีฬา (Sports) และการท่องเที่ยว (Tourism) และได้ให้นิยามแก่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ว่า “การเดินทางออกจากถิ่นที่อยู่หรือถิ่นที่ประกอบอาชีพอยู่ โดยปกติ เพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ไปยังอีกสถานที่หนึ่งเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี โดยมีการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในการท่องเที่ยว โดยวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางอาจจะเป็นการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬานั้นหรือไม่ก็ได้” นอกจากนี้จะใช้คำเรียกผู้ที่เข้าร่วมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourist) เมื่อพิจารณาถึงนิยามดังกล่าวและจากการค้นคว้าบทความของนักวิชาการที่ทำการศึกษเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นจำนวนมาก ซึ่งขยายความการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อให้เกิดความชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น ดังนี้

1.1 ด้านรูปแบบและวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วม: ผู้ที่มาเข้าร่วมจะต้องมีการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

เป็นวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว ถึงแม้ว่าจะมีได้เป็นจุดมุ่งหมายหลักในการเดินทางก็ตาม โดยอาจจะเป็น การเข้าร่วมเล่นกีฬาโดยตรง (Active Sport Tourism) หรือ การเข้าร่วมเพื่อชมการเล่นกีฬาหรือกิจกรรม อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Passive Sport Tourism)

1.2 ด้านสถานที่: จะต้องเป็นการออกไปยังนอกสถานที่ที่เป็นถิ่นที่อยู่หรือสถานที่ทำงานตามปกติ อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีข้อกำหนดในส่วนนี้อย่างชัดเจนว่านักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะต้องอยู่ห่างจากถิ่นที่อยู่เป็น ระยะทางเท่าไร

1.3 ด้านเวลา: จะเป็นการท่องเที่ยวแบบที่มีการค้างคืน (Overnight) หรือไม่มีการค้างคืน (Day Trip) โดยจะต้องไม่อยู่ติดต่อกันนานเกิน 1 ปี

2. ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ 3 ประเภทดังนี้

2.1 การท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬา (Active Sport Tourism) เป็นประเภทที่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา เข้าร่วมเล่นกีฬาโดยตรง สามารถแบ่งนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ได้เป็น 2 กลุ่มย่อย คือ นักท่องเที่ยวเพื่อการ เล่นกีฬาเป็นงานอดิเรก (Hobbyist) และ นักท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬาในการแข่งขัน (Activity Participant)

2.2 การท่องเที่ยวในงานหรือมหกรรมกีฬา (Sport Event Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่สามารถแบ่งผู้เข้าร่วมได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ผู้ชม (Spectators) และนักกีฬา (Competitors) หากเป็น การแข่งขันที่มีผู้ชมเป็นจำนวนมากและมีนักกีฬาเป็นจำนวนน้อย จะเรียกได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวงานหรือ มหกรรมกีฬาระดับสูง (Elite Event Sport Tourism) ในทางตรงกันข้าม หากมีผู้เข้าชมจำนวนน้อยและ มีนักกีฬาเป็นจำนวนมาก จะเรียกได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวงานหรือมหกรรมกีฬาทั่วไป (Nonelite Event Sport Tourism) ซึ่งการแข่งขันในรูปแบบนี้ เช่น มหกรรมกีฬาโอลิมปิกเกมส์ (Olympic Games) และ การแข่งขันฟุตบอลโลก (FIFA World Cup) จะเป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศได้อย่าง มหาศาล

2.3 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อความทรงจำ (Nostalgia Sport Tourism) เป็นการเดินทางไปเพื่อ เยี่ยมชมสถานที่ที่มีความสำคัญทางด้านกีฬา เช่น การเยี่ยมชมสนามฟุตบอลในขณะที่ไม่ได้มีการแข่งขัน การเข้าค่ายฝึกกีฬา (Fantasy Camp) หรือการเข้าชมพิพิธภัณฑ์กีฬา (Sport Museum) เป็นต้น การท่องเที่ยว เชิงกีฬาในกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มการเติบโตที่มากขึ้น

3. รูปแบบการดำเนินการกิจกรรมวิ่งในไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้อธิบายรูปแบบการดำเนินการกิจกรรมวิ่งในไทยไว้ 3 รูปแบบดังนี้

3.1 การวิ่งเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานของมนุษย์และเป็นวิธีการออกกำลังกายที่กำลัง ได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้นตามกระแสสุขภาพที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยภาครัฐและหน่วยงานเอกชนก็มี การจัดกิจกรรมส่งเสริมและจัดการแข่งขันวิ่งเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งยังมีจำนวนผู้เข้าร่วมการแข่งขัน เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3.2 การวิ่งเป็นกีฬาประเภทที่เล่นคนเดียว (Individual Sports) และนักท่องเที่ยเชิงกีฬาก็ยัง สามารถชมทิวทัศน์ในตัวเมืองหรือธรรมชาติที่สวยงามของประเทศไทยได้ การวิ่งจะเป็นแหล่งการท่องเที่ยว เชิงกีฬาที่มีศักยภาพอีกชนิดของประเทศไทย

3.3 การแข่งขันและการจัดกิจกรรมในการวิ่งนั้นจะมีสหพันธ์สมาคมกรีฑานานาชาติ (International Association of Athletics Federations: IAAF) และสมาคมมาราธอนระหว่างชาติ (Association of International Marathons and Distance Races: AIMS) เป็นผู้กำหนดมาตรฐานและกฎเกณฑ์ โดยการแข่งขันวิ่งในประเทศไทยที่ได้รับรองมาตรฐานจากสมาคมมาราธอนระหว่างชาติ มีอยู่ 3 รายการ ในปี พ.ศ. 2559 ได้แก่ ลาภานาฏเกีตมาราธอนที่มีผู้เข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 6,000 คน ขอนแก่นมาราธอนนานาชาติที่มีผู้เข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 40,000 คน และกรุงเทพมหานครมาราธอนที่มีผู้เข้าร่วมมากกว่า 30,000 คน ซึ่งทั้ง 3 รายการมีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมากจากหลากหลายประเทศ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ การเดินทางออกจากถิ่นที่อยู่หรือถิ่นที่ประกอบอาชีพ เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ไปยังอีกสถานที่หนึ่งเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี โดยมีการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในการท่องเที่ยว โดยวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางอาจจะเป็นการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาหรือไม่ก็ได้ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬา การท่องเที่ยวในงานหรือมหกรรมกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อความทรงจำ ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดงานแข่งขันวิ่ง เช่น มาราธอน มินิมาราธอน มินิฮาร์ฟมาราธอน ไมโครมาราธอน เป็นต้น เป็นจำนวนมากในทุกภูมิภาคทั่วทั้งประเทศก็ได้ ซึ่งมีนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้ความสนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงสนใจเลือกศึกษาปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งในประเทศไทย

แรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง สิ่งซึ่งควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ เกิดจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้ แรงจูงใจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายใน และภายนอกตัวบุคคลนั้น ๆ ภายใน ได้แก่ ความรู้สึกต้องการ หรือขาดอะไรบางอย่าง จึงเป็นพลังชักจูง หรือกระตุ้นให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดหรือต้องการนั้น ส่วนภายนอกได้แก่ สิ่งใดก็ตามที่มาเร้าเร้า นำช่องทาง และมาเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมในตัวมนุษย์ ซึ่งแรงจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอก แต่เพียงอย่างเดียว หรือทั้งสองอย่างพร้อมกันได้ อาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมซึ่งเกิดจากความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการเป็นสิ่งเร้าภายในที่สำคัญกับการเกิดพฤติกรรม นอกจากนี้ยังมีสิ่งเร้าอื่น ๆ เช่น การยอมรับของสังคม สภาพบรรยากาศที่เป็นมิตร การบังคับขู่เข็ญ การให้รางวัลหรือกำลังใจ หรือการทำให้เกิดความพอใจ ล้วนเป็นเหตุจูงใจให้เกิดแรงจูงใจได้

1. ทฤษฎีของแรงจูงใจ (Theories of Motivation)

ทฤษฎีนี้อธิบายถึงความต้องการหรือปรารถนาภายในของบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม หรือเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงกลไกความต้องการของพนักงาน ซึ่งได้แก่ สาเหตุที่พนักงานมีความต้องการที่แตกต่างกันในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน (McShane and Von Glinow, p. 597)

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs theory) มาสโลว์กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการ ความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง ความต้องการเหล่านี้จะเรียงลำดับขั้นของความต้องการ ตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความต้องการขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับซึ่งมีอยู่ 5 ขั้น ดังนี้

1.1 ความต้องการทางร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์

เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน เป็นต้น

1.2 ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (security or safety needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิตและหน้าที่การงาน

1.3 ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) (affiliation or acceptance needs) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการได้รับการยอมรับ การต้องการได้รับความชื่นชมจากผู้อื่น เป็นต้น

1.4 ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) หรือ ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นความต้องการได้รับการยกย่อง นับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

1.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (self-actualization) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น ความต้องการที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ ความต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นต้น

จากการศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ ผู้วิจัยได้นำลำดับขั้นความต้องการ 5 ขั้น มาออกแบบเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยได้สรุปเป็นปัจจัยที่จะนำมาศึกษาในครั้งนี้ จำนวน 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านกิจกรรม และปัจจัยด้านอื่น ๆ นั้น ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือไม่

2. องค์ประกอบของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาในยุคปัจจุบันได้ทำการศึกษาและสรุปว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจ มี 3 ด้าน ดังนี้

2.1 องค์ประกอบทางด้านกายภาพ (Biological Factor) ในองค์ประกอบด้านนี้จะพิจารณาถึงความต้องการทางกายภาพของมนุษย์ เช่น ความต้องการปัจจัย 4 เพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ได้

2.2 องค์ประกอบทางการเรียนรู้ (Learned Factor) องค์ประกอบด้านนี้เป็นผลสืบเนื่องต่อจากองค์ประกอบข้อ 1 ทั้งนี้เพราะมนุษย์ทุกคนไม่สามารถได้รับการตอบสนองความต้องการในปริมาณ ชนิด และคุณภาพตามที่ตนเองต้องการ และในหลาย ๆ ครั้ง สิ่งแวดล้อมเป็นตัววางเงื่อนไขในการสร้างแรงจูงใจของมนุษย์

2.3 องค์ประกอบทางด้านการคิด (Cognitive Factor)

3. ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 แรงจูงใจในทางบวก (positive reinforcement) เป็นการเสริมแรงจูงใจเพื่อเพิ่มพฤติกรรมที่ต้องการ โดยการให้รางวัล หรือผลตอบแทนในสิ่งที่บุคคลเหล่านั้นต้องการ เช่น การกล่าวคำขอบคุณ การให้คำชื่นชม เป็นต้น

3.2 แรงจูงใจในทางลบ (negative reinforcement) บางครั้งเรียกว่า การหลีกเลี่ยงเป็นการเรียนรู้ถึงวิธีปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงเป็นการเรียนรู้ถึงวิธีการปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงผลลัพธ์ที่ไม่น่าพึงพอใจ เช่น ทำงานให้

เสร็จก่อนกำหนดเพื่อหลีกเลี่ยงการตำหนิจากหัวหน้างาน

4. แรงเสริม

แรงเสริม (Reinforcement) หมายถึง การทำให้ความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากผลกรรมที่ตามหลังพฤติกรรมนั้น

4.1 การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง สิ่งของ คำพูด หรือสภาพการณ์ที่จะช่วยให้พฤติกรรมเกิดขึ้นอีก หรือสิ่งทำให้เพิ่มความน่าจะเป็นไปได้ของการเกิดพฤติกรรม

4.2 การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง การเปลี่ยนสภาพการณ์หรือเปลี่ยนแปลงบางอย่างก็อาจจะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้ การเสริมแรงทางลบเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใน 2 ลักษณะคือ

4.2.1 พฤติกรรมหลีกเลี่ยง (Escape Behavior)

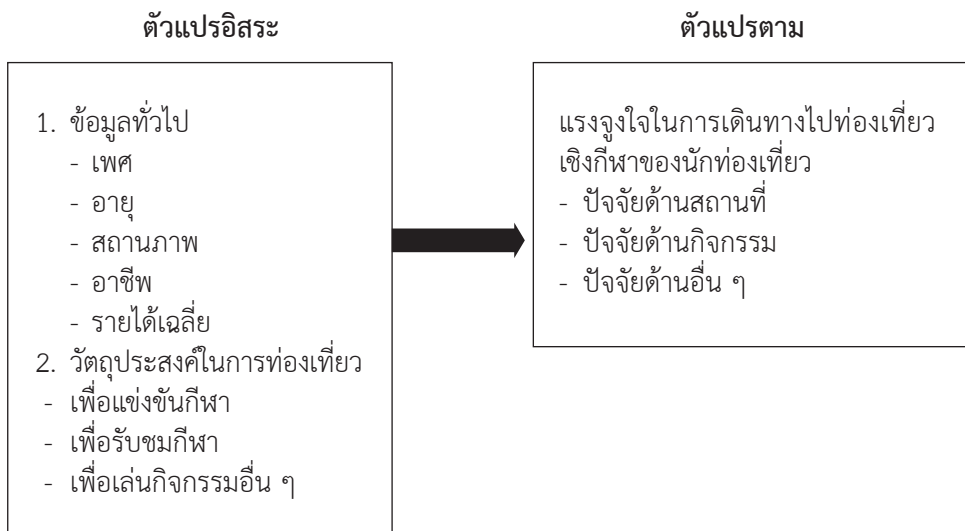
4.2.2 พฤติกรรมหลีกเลี่ยง (Avoidance Behavior)

แรงจูงใจในการไปท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้น เกิดจากความต้องการ หรือความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับจากผู้อื่น ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติ โดยมีปัจจัยในด้านต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว หมายถึง จุดประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายของการเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่จัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง เช่น งานวิ่งมาราธอน มินิมาราธอน มินิฮาร์ฟมาราธอน ไบโครมาราธอน เป็นต้น ของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ เพื่อแข่งขันกีฬา เพื่อรับชมกีฬาและเพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา บุคลากรของโรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 130 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นบุคลากรของโรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) อ้างถึงใน (อัศวิน แสงพิบูล, 2556)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) จำนวน 3 ท่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งแบบสอบถามมีค่า IOC เท่ากับ 1.00

3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ดำเนินการเก็บข้อมูลในพื้นที่ที่ทำการศึกษา

3.2 แจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ผลการศึกษาแรงจูงใจในโดยใช้สถิติพรรณนา ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลของแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว โดยใช้สถิติอ้างอิง การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน anova

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=100)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	14	14.00
หญิง	86	86.00
2. อายุ		
20 - 30 ปี	46	46.00
31 - 40 ปี	30	30.00
41 - 50 ปี	24	24.00
3. สถานภาพ		
โสด	86	86.00
สมรส	14	14.00
4. อาชีพ		
อาจารย์	85	85.00
เจ้าหน้าที่สายสนับสนุน	15	15.00
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 20,000 บาท	30	30.00
20,001 - 30,000 บาท	56	56.00
30,001 - 40,000 บาท	16	16.00
6. วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว		
เพื่อแข่งขันกีฬา	53	53.00
เพื่อรับชมกีฬา	29	29.00
เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ	18	18.00

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 100 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0 และเพศชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 20 - 30 ปีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา อยู่ในช่วง 41 - 50 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และช่วงอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ตามลำดับ
สถานภาพ ส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0 และสถานภาพสมรส จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตามลำดับ

อาชีพ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอาจารย์ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 รองลงมา เจ้าหน้าที่สายสนับสนุน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ในช่วง 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาน้อยกว่า 20,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และอยู่ในช่วง 30,001 - 40,000 บาทจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เพื่อแข่งขันกีฬา จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 รองลงมาเพื่อรับชมกีฬา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 และเพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

2. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านกิจกรรม ปัจจัยด้านอื่น ๆ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง จำแนกตามรายด้านและภาพรวม

แรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปัจจัยด้านสถานที่			
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว	4.42	.59	มากที่สุด
ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว	4.77	.42	มากที่สุด
ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	4.40	.51	มากที่สุด
ความสะดวกในการเดินทาง	4.47	.52	มากที่สุด
แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวก อาหารและน้ำดื่ม	4.78	.42	มากที่สุด
ภาพรวม	4.57	.29	มากที่สุด
ปัจจัยด้านกิจกรรม			
กิจกรรมทางกีฬาวิ่งในแหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	4.36	.52	มากที่สุด
ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกีฬาวิ่งของแหล่งท่องเที่ยว	4.12	.84	มากที่สุด
กิจกรรมทางกีฬาวิ่งมีความปลอดภัย	4.53	.59	มากที่สุด
กิจกรรมทางกีฬาวิ่งสามารถเข้าร่วมได้ทุกเพศทุกวัย	4.72	.45	มากที่สุด
ของที่ระลึกในการเข้าร่วมกิจกรรมมีความสวยงามเหมาะแก่การสะสม	4.70	.58	มากที่สุด
ภาพรวม	4.49	.42	มากที่สุด
ปัจจัยด้านอื่น ๆ			
การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.90	.30	มากที่สุด
ความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เช่น ค่าสมัครวิ่ง ค่าเดินทาง ฯลฯ	4.72	.45	มากที่สุด
ได้รับอิทธิพลจากสื่อสังคมออนไลน์	4.73	.59	มากที่สุด
ภาพรวม	4.73	.37	มากที่สุด
แรงจูงใจโดยภาพรวม	4.60	.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง จำแนกตามรายด้านและภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านสถานที่โดยภาพรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = .29) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวก มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 4.78$, S.D. = .42) รองลงมา ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = .42) และความสะดวกในการเดินทาง มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = .52) ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้าย ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = .51)

ปัจจัยด้านกิจกรรม โดยภาพรวม มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .42) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมทางกีฬาวิ่งสามารถเข้าร่วมได้ทุกเพศทุกวัย มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = .45) รองลงมา ของที่ระลึกในการเข้าร่วมกิจกรรมมีความสวยงามเหมาะสม มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = .58) และกิจกรรมทางกีฬาวิ่งมีความปลอดภัย มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = .59) ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้าย ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกีฬาวิ่งของแหล่งท่องเที่ยว มีแรงงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .84)

ปัจจัยด้านอื่น ๆ โดยภาพรวม มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = .37) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เช่น ค่าสมัครวิ่ง ค่าเดินทาง ฯลฯ มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = .45) รองลงมา การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = .58) และกิจกรรมทางกีฬาวิ่งมีความปลอดภัย มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = .59) ตามลำดับ

แรงงใจโดยภาพรวม มีแรงงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = .26)

3. การเปรียบเทียบแรงงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานเพื่อเปรียบเทียบแรงงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว โดยสามารถเขียนเป็นสมมุติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน มีแรงงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน มีแรงงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบแรงงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

แรงงใจในการเดินทางไป ท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ปัจจัยด้านสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	2.080	1.040	15.816*	.000
	ภายในกลุ่ม	97	6.378	.066		
	รวม	99	8.458			

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเดินทางไป ท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ปัจจัยด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.125	2.063	15.816*	.000
	ภายในกลุ่ม	97	13.175	.136		
	รวม	99	17.300			
ปัจจัยด้านอื่น ๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	.103	.051	.370	.692
	ภายในกลุ่ม	97	13.453	.136		
	รวม	99	13.556			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.771	.386	.058*	.003
	ภายในกลุ่ม	97	.174	.064		
	รวม	99	.945			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว โดยใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ปัจจัยด้านอื่น ๆ มีค่า p-value เท่ากับ .692 ซึ่งมากกว่า .05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H_0) หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ส่วนภาพรวม ปัจจัยด้านสถานที่ และปัจจัยด้านกิจกรรม มีค่า p-value เท่ากับ .003 และ .000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ภาพรวม ปัจจัยด้านสถานที่ และปัจจัยด้านกิจกรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ภาพรวม ปัจจัยด้านสถานที่ และปัจจัยด้านกิจกรรม แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อทดสอบว่ารายคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4 – 6

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจด้านภาพรวมในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	เพื่อแข่งขันกีฬา	เพื่อรับชมกีฬา	เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ
		4.67	4.56	4.44
เพื่อแข่งขันกีฬา	4.67	-	.108 (.067)	.232* (.001)
เพื่อรับชมกีฬา	4.56	-	-	.124 (.105)
เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ	4.44	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ภาพรวม จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวพบว่า เพื่อแข่งขันกีฬากับเพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ มีค่า p-value เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ภาพรวม แตกต่างกับ เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ภาพรวม สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจ ปัจจัยด้านสถานที่ ในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	เพื่อแข่งขันกีฬา	เพื่อรับชมกีฬา	เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ
		4.67	4.56	4.44
เพื่อแข่งขันกีฬา	4.67	-	.108 (.067)	.232* (.001)
เพื่อรับชมกีฬา	4.56	-	-	.124 (.105)
เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ	4.44	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยด้านสถานที่ จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวพบว่า เพื่อแข่งขันกีฬา และเพื่อรับชมกีฬา กับ เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ มีค่า p-value เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา และเพื่อรับชมกีฬา มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ปัจจัยด้านสถานที่ แตกต่างกับ เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา และเพื่อรับชมกีฬา มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยด้านกิจกรรม จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	เพื่อแข่งขันกีฬา	เพื่อรับชมกีฬา	เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ
		4.67	4.56	4.44
เพื่อแข่งขันกีฬา	4.59	-	-.111 (.064)	.315* (.000)
เพื่อรับชมกีฬา	4.70	-	-	.426* (.000)
เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ	4.28	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปัจจัยด้านกิจกรรม จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวพบว่า เพื่อแข่งขันกีฬา กับเพื่อรับชมกีฬา และเพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ มีค่า p-value เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ปัจจัยด้านกิจกรรม แตกต่างกับ เพื่อรับชมกีฬา และเพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อรับชมกีฬา และเพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง พบว่า ปัจจัยด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเดินทางไปเข้าร่วมงานวิ่งนั้น นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ว่ามีความน่าสนใจ สวยงาม เหมาะสมกับการเข้าร่วมหรือไม่ โดยคำนึงถึงสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว และความสะดวกในการเดินทาง ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ส่วนปัจจัยด้านกิจกรรม พบว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้ความสนใจกิจกรรม

ทางกีฬาวิ่ง ที่สามารถเข้าร่วมได้ทุกเพศทุกวัย เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ของที่ระลึกในการเข้าร่วมกิจกรรม มีความสวยงามเหมาะแก่การสะสม และกิจกรรมทางกีฬาวิ่งมีความปลอดภัย ส่วนลำดับสุดท้าย คือ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกีฬาวิ่งของแหล่งท่องเที่ยว นั้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่เดินทางไปร่วมงานวิ่งไม่ได้ร่วมกิจกรรมวิ่ง แต่เพื่อไปรับชมกีฬา ทั้งด้วยตนเองหรือไปกับครอบครัว เพื่อน และทำกิจกรรมอย่างอื่น ในสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ และปัจจัยด้านอื่น ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เช่น ค่าสมัครวิ่ง ค่าเดินทาง ฯลฯ เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพิ่มขึ้นไป และกิจกรรมทางกีฬาวิ่งมีความปลอดภัย ซึ่งในการจัดงานวิ่งนั้น ผู้จัดงานจะต้องมีการจัดเตรียมหน่วยปฐมพยาบาลเคลื่อนที่ หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน และอาสาสมัครประจำบ้านต่าง ๆ เพื่อความพร้อมหากเกิดอุบัติเหตุขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เหล่านักท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ทัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ธัญชนก บุญเจือ (2561) ที่กล่าวว่า นักกีฬามีโอกาสได้รับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการเดินทางไปเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ซึ่งนักกีฬาเองจะต้องเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุการณ์เหล่านี้

2. จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวงานกีฬา จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ได้แก่ เพื่อแข่งขันกีฬา เพื่อรับชมกีฬา และเพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ นั้น โดยใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง ปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ส่วนภาพรวม นักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ หมายความว่าในการเข้าร่วมงานวิ่งของนักท่องเที่ยวงานกีฬาเป็นแบบเฉพาะกลุ่ม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา ปัจจัยด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา และเพื่อรับชมกีฬา มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง สูงกว่านักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ หมายความว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา และเพื่อรับชมกีฬาให้ความสำคัญ และสนใจสถานที่จัดงานที่มีความเหมาะสม สวยงาม สะดวกสบาย มากกว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ นักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ และปัจจัยด้านกิจกรรม โดยนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา มีแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่ง สูงกว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อรับชมกีฬา และเพื่อเล่นกิจกรรมอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแข่งขันกีฬา จะให้ความสนใจรูปแบบกิจกรรมที่จัดขึ้นว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เช่น ระยะทางมีความเหมาะสมกับสภาพร่างกายของตนเอง กิจกรรมเสริมที่จัดภายในงานมีความน่าสนใจหรือไม่ การออกบูธของผู้สนับสนุนต่าง ๆ อาหารมีความหลากหลายเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวงานกีฬาหรือไม่ รวมไปถึงกิจกรรมเสริมในการแจกของรางวัล หรือของที่ระลึกย่อมส่งผลถึงแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาวิ่งของนักท่องเที่ยวงานกีฬาทั้งสิ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์ (2562) พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับด้านสภาพแวดล้อมมากที่สุด โดยให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ ด้านผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับความสุภาพ อ่อนโยน ของผู้ให้บริการด้านสินค้าและการบริการนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่น่าสนใจระหว่างท่องเที่ยวอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเดินทาง ไปท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากร ของโรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มที่ยังมี ขนาดเล็ก อาจจะไม่สามารถเป็นข้อมูลตัวแทนของประชากรในภาพใหญ่ได้ ในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ควรเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้าร่วมในกิจกรรมงานวิ่งที่จัดขึ้นในระดับภูมิภาค เพื่อจะได้ข้อมูลที่มี ความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และเป็นข้อมูลเพื่อให้ผู้ที่สนใจในการเข้าร่วมงานวิ่ง และผู้จัดงานนำไปเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการพัฒนารูปแบบทางธุรกิจของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของไทย ประจำปี 2560. มปท.
- กูเกิ้ลไซต์. (มปป.). การสร้างผลผลิตในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ. สืบค้นเมื่อ มีนาคม, 15, 2562, จาก <https://sites.google.com/site/bacsang0710/kar-srang-raeng-cungci>
- ธนศวร์ เพชรสุวรรณ.(2561). ททท.เปิดแผนสื่อสารปี” 62 ชูท่องเที่ยวเชิง “กีฬา-อาหาร”. สืบค้นเมื่อ มีนาคม, 16, 2562, จาก <https://www.prachachat.net/tourism/news-178304>
- ธัญชนก บุญเจือ. (2560). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการสื่อและสิ่งพิมพ์กราฟฟิคไซท์. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- วิกิพีเดีย. (2560). แรงจูงใจ. สืบค้นเมื่อ มีนาคม, 16, 2562, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/แรงจูงใจ>
- โอภาส เฉิดพันธุ์. (2560). สืบค้นเมื่อ มีนาคม, 15, 2562, จาก <https://brandinside.asia/running-for-health-and-business/>
- อุศวิน แสงพิกุล. (2556). ระเบียบวิธีวิจัยด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์. (2019). *Factor Affecting Sport Tourism Strategy of Thailand*. Burapha Journal of Business Management Burapha University, 8(1), 43-61.

ผู้เขียน

นายธนวัฒน์ รัตนเดโช

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต 295 ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
e-mail : tanawat25852@gmail.com.